

2) Artykuł 2 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1593/91 w związku z art. 11 ust. 1 i 2 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR podpisanej w Genewie w dniu 14 listopada 1975 r. należy interpretować w ten sposób, że przepis ten określa jedynie termin na przedstawienie dowodu na prawidłowość przewozu, a nie termin na przedstawienie dowodu na to, gdzie naruszenie lub nieprawidłowość miały miejsce. Na sądzie krajowym spoczywa obowiązek określenia, zgodnie z zasadami jego prawa krajowego obowiązującymi w zakresie postępowania dowodowego, czy w konkretnym, rozpatrywanym przez niego przypadku i w świetle wszystkich okoliczności, ten ostatni dowód został przedstawiony we właściwym terminie. Jednakże sąd krajowy dokona oceny tego terminu z poszanowaniem prawa wspólnotowego, a w szczególności z uwzględnieniem okoliczności, że po pierwsze, termin ten nie powinien być zbyt długi, aby umożliwić, pod względem prawnym i materialnym, ściąganie należnych kwot w innym państwie członkowskim, a po drugie, że termin ten nie może stawiać posiadacza karnetu TIR w sytuacji braku materialnej możliwości przedstawienia powyższego dowodu.

(¹) Dz.U. C 183 z 19.07.2008

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 19 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-253/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2006/22/WE — Ustawodawstwo socjalne odnoszące się do działalności w transporcie drogowym — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2009/C 153/26)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: N. Yerrell i M. Teles Romão, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i F. Fraústo de Azevedo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia, w wyznaczonym terminie, przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylającej dyrektywę Rady 88/599/EWG (Dz.U. L 102, s. 35)

Sentencja

1) Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy

2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie minimalnych warunków wykonania rozporządzeń Rady (EWG) nr 3820/85 i (EWG) nr 3821/85 dotyczących przepisów socjalnych odnoszących się do działalności w transporcie drogowym oraz uchylającej dyrektywę Rady 88/599/EWG, Republika Portugalska uchyliła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania

(¹) Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 30 kwietnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-256/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpieczeństwa jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony — Brak transpozycji w przepisanych terminie)

(2009/C 153/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. O'Reilly i M. Condou-Durande, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciel: S. Ossowski, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieustanowienie w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpieczeństwa jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz. U. 2004 L 304, s. 12).

Sentencja

1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do dostosowania się do dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpieczeństwa jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchyliło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.